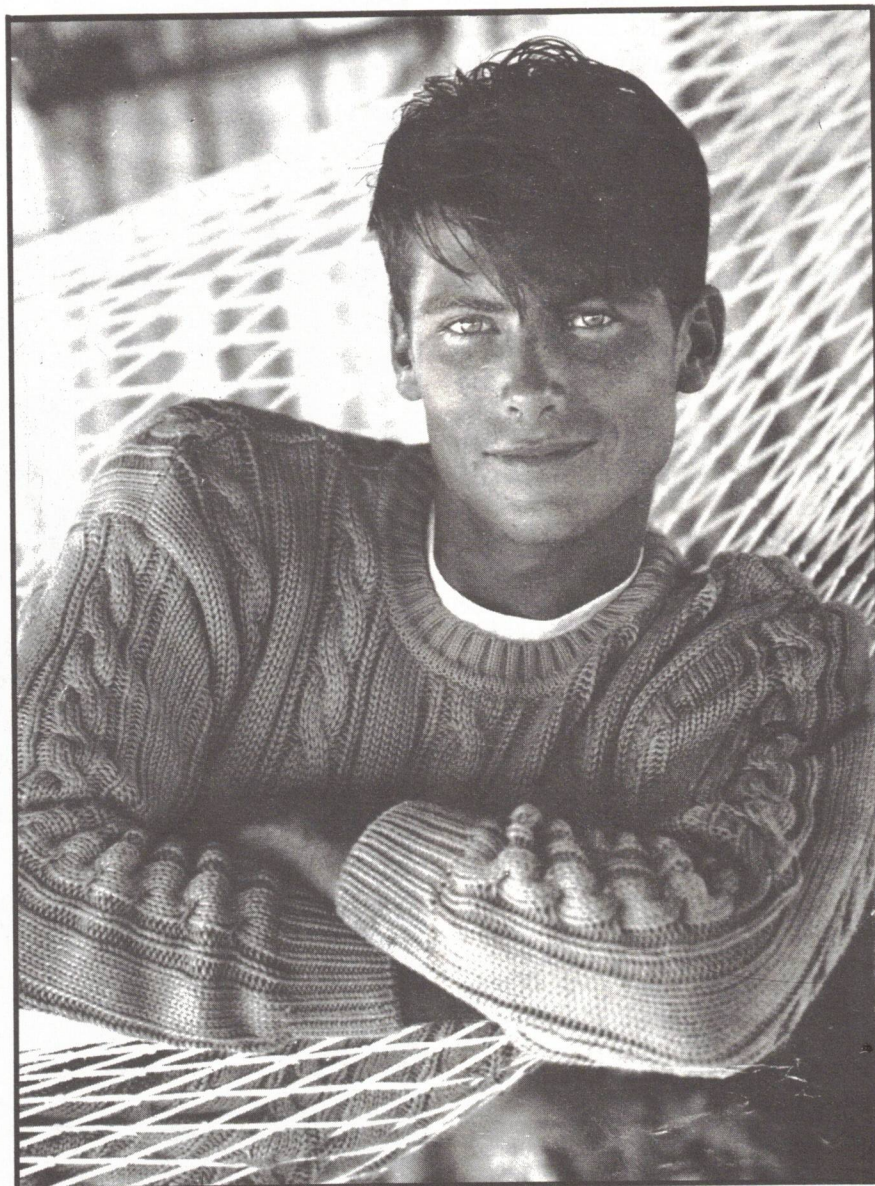

LAMBDA

1994 ROČNÍK 5 ČÍSLO **5/6**
Cena 18 Kč (pro předplatitele 15 Kč)

*Člověk je nešťasten proto,
že nezná přírodu.*

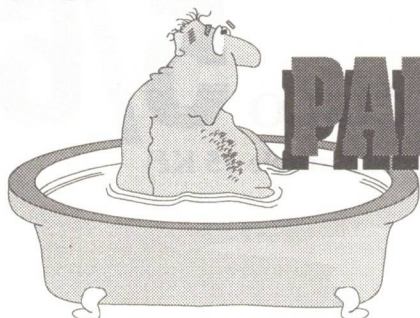
*Přítel se pozná podle lásky,
mravů, řeči a skutků.*

výborně uživili nejméně dva maséři, pedikér, holič a pohostinství. To vše je zrušeno bez náhrady. Nyní Lázně

A maličké sauny s ještě menšími skříňkami nikoho z našinců nevábí. Do maličké skříňky se totiž dva po

CO NÁM ZBYLO Z PRAŽSKÝCH PARNÍCH LÁZNÍ?

Odpovím sobě i ostatním: N I C !

Jediná možnost pro ty, kdo nesnášejí suché vedro sauny a hledají příjemné parní prostředí, je Plavecký stadion v Podolí. Za 15,- Kč za hodinu máte možnost posedět v páře a ještě vidět nepřeborné množství pánských výbav od úplně slepých "žížků" až po nádherně sloupnuté "hříby". Kabiny však neexistují, takže je to jenom velká sexyshow. A někoho z návštěvníků zvát do privátu je v dnešní nebezpečné době plně kriminálních živlů více než riskantní.

Poslední parní lázně byly na Žižkově, ale majitel pro velkou finanční nákladnost zrušil páru i malé relaxační bazény tolik gayi vyhledávané. Škoda - naše i jeho, protože po té návštěvnost prudce poklesla.

Divíte se tedy, když mnoho koupánichtivých známých potkáte v parním oddělení Městských lázní v Plzni, Hradci Králové, Pardubicích nebo až v Olomouci. Úprk pražských gayů do mimopražských pohostinných lázní s ještě pohostinnějšími kabinkami je tedy zcela oprávněný. Jak je možné, že jiná města parní lázně provozují a Pražský magistrát vůbec tento problém nezajímá? Páni radní vlastní vily se saunou i bazénem a je jim úplně lhostejné, že na Žižkově, Smíchově, v Košířích či Libni a Vysočanech jsou ještě byty bez koupelen stavené na počátku tohoto století a jejich obyvatelé byli odkázáni na městské lázně.

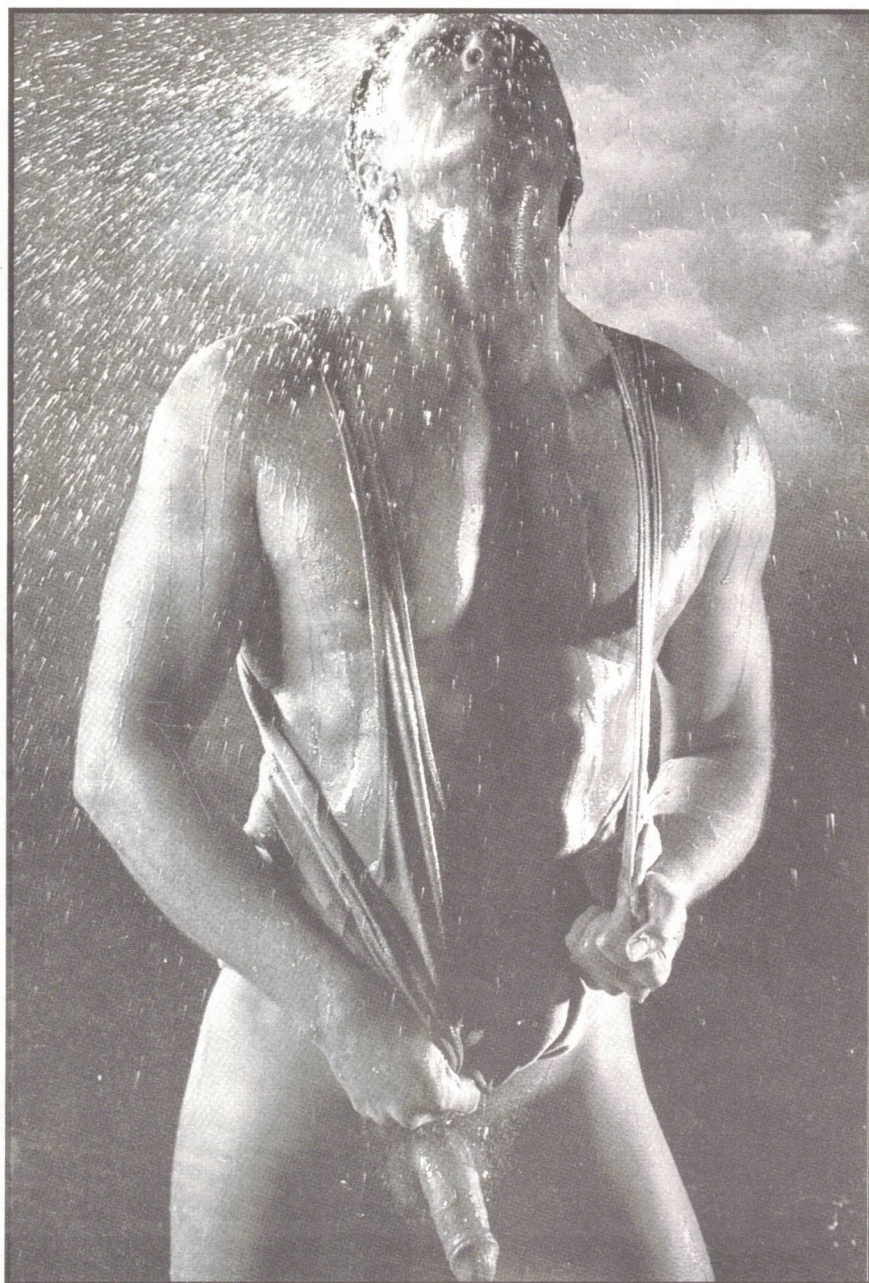
Podnik Pražské lázně měl parní lázně v každé čtvrti (ve vnitřní Praze: Lázně Koruna, Lázně Karlovy, Vinohrady a Lázně Slupi). V Každém podniku se

Vinohrady v Italské ul.č.5 vlastní soukromý lékař. Má předepsaný balneologický provoz určený vysoce solventním manželkám soukromých podnikatelů.

vykoupaní nevejdeme.

Blíží se komunální volby...co nám, gayům, asi kandidáti poslanci naslibují? Obnovení lázní těžko!

(ZdZ)

Egyptáni: snědí, spontánní, smyslní

Po horkém dni, když večer vstříc vyrážejí do ulic, ve dvojicích zavěšeni do sebe nebo držíce se za ruce, jsou to oni, kteří ovládnou město - milión káhirských kluků. Přebíhají, proplétají se obratně nekonečnými pruhy aut - aby se neroztrhli, drží se aspoň zaháknuti malíček za malíček. Naskakují do jedoucích autobusů, až jich je tam tolik, že bezpečně vytvářejí v uličce přitahující (nejen oči) špalír ze svých půlek, rýsujících se v těsných džínách, půlek ještě rozžhavených žárem končí-cího dne.

Už jen málokterý z nich, tak nejspíš ješ-

tě ve sváteční den - pátek - nosí galabeiu, tradiční vzdušnou "denní" košili, délky ke kotníkům a barvy nejčastěji bílé. Ty nejslušivější jsou ale bleděmodré nebo oranžové, trochu do barvy zapadajícího slunce a patří k nim rovněž bavlněná šála, barevně skvěle sladěná, tak, jak to příslušníci jedné z nejstarších civilizací světa umějí. Tolik tisíc let zušlechťování vkusu se tu nezapře.

Zážitky z cest jednoho z nás...

A co vykukuje ze šály, omotané v chladnoucím podvečeru kolem krku (za odpoledního žáru ji měli ještě všichni na hlavě)? Snědá tvář, rámovaná černými kudrnatými vlasy. Zdájí se krátké, ale to

EGYPT

EROTICKO EXOTICKÝ

je tím, jak se stále stáčejí jak tenoučké drátky. Mně osobně vábí až se sotva držím, ale jejich nositelé zase závidí nám vlasy rovné, a nejrady by, abychom si to vyměnili: zkusí nám do nich vjet rukou, a to je zase příležitost jim to bohatě oplatit.

Jenže - tím nejpřitažlivějším jsou jejich oči, temné, uhrančivé oči potomků faraonů, zvěčněně mistrně dávnými

malíři už před tisíciletími: avšak ty skutečně, živé, předčí ještě jakékoliv vyobrazení. Oči zvidavé, někdy ostýchavé, jindy vyzývavé, ale skoro vždycky zračící spontánní veselí, tolik nakažlivé. Nechával jsem se jim "nakazit" při každé příležitosti a že jich bylo.

Chodit po městě sám - to znamená neustále odmítat upřímně a nezištně míněná pozvání k popovídání si, posezení... A pak je tu ten okamžik - ten desátý nebo dvacátý zvoucí mi padne do oka natolik, že si ani neuvědomuji, jak zapomínám odmítat,

naopak: už sedíme spolu u malého stolku. Čajovna je pře-

ce na každém rohu, čaj se už nese a k němu nezbytná šíša - vodní dýmka. Hlava se mi zatočí už po prvním, hlubokém vdechu, když kouř tlumeně probublá závrať síla tabáku nebo míra přitažlivosti "spolukuřáka" či kuřáků, v té chvíli ani nemožu rozpoznat.

Pokoušíme se domluvit, někdy se mi zdá, že umím víc slov arabsky než můj nový známý anglicky, ale když se chce, všechno jde. Na obvyklé otázky dojde brzy - ať už jsou vysloveny nebo řeč zastoupí posunky. Levý prsteník mám bez prstenu... nejsem zasnouben... nemám ani žádnou ženskou známost...

V Egyptě se můžete oženit, až když na to máte: znamená to, že oba novomanželé totiž bezpodmínečně odcházejí z domovů rodičů do svého. A do té doby otec rozhoduje o všem, včetně výběru životní partnerky, ostatně až do svatební noci nedotknutelné (ale dnes už zdaleka ne vždy nedotknuté). Leckdo prostě nemá z čeho našetřit a čeká na zkušenost s opačným pohlavím až do nevydržení - z ženského těla zná tak akorát tváře a ruce. Není divu, že mu nezbyvá než se spokojit s pohlavím stejným, i když jde o vyloženého heterosexuála. Kromě toho mu to muslimská víra nijak nezakazuje, zato se však plete do sexuality manželské, komplikované navíc různými tabu.

Jedním z důsledků, a pro leckterého našince docela příjemným je, že se Egyptáni nechávají tak rádi kouřit - když jim to jejich milenky a manželky odpírají. V tomhle ohledu je domluva doslova blesková a od kouření šíši k tomu druhému není vůbec daleko. Kluci, čím mladší, tím spíš bez pro-

středků, si takhle rádi přivydělávají: i oni chtějí spojit příjemné s užitečným. Mají to v krvi - tedy, teď mám na mysli tržní hospodářství - a aby příležitost náhodou nepropásli, ihned se předvedou, tedy v případě, není-li někdo nezasvěcený příliš nablízku. V očekávání slasti na dosah přichází jejich vzrušení v oka-

mžení - a moje jakbysmet, aby ne, když mi pokládají moji ruku na jejich prostředek výdělku. Je přece samozřejmé, že se nekupuje zajíc v pytli: a musí se ukázat ve své nejlepší kondici.

Vzpamatuji se: v té situaci ale není vždycky snadné "vypínající" se mozek přimět k chladnému uvažování - tváří

v tvář (a nejen tvář) žhnoucí smyslnosti mladého těla, tak spontánně a bez zábran se nabízejícího. Ne, říkám si, teď ještě ne! Vždyť je ještě po ránu a já chci splnit, co jsem si pro dnešní den předsevzal: vydal jsem se přece za památkami a do muzea. Jenže - kdo by si to pomyslel - pokušitele nalézám i v muzeu... Pavel

Strípky ze společnosti

♦ **IGOR ŠEBO - ŠANSONY** - nahrávka dvanácti šansonů. K dostání na kazetě, desce či kompaktu. Obal připravil fotograf Robert Vano. Texty od P. Cmírala zpívá česky Slovák Igor Šebo. Lákavé názvy skladeb jako např. Tak jak to vidíš frajere, Milování, Rozchod, Milujem se málo, Lokál tango... si mnozí z Vás jistě oblíbí. Skladatelé Milan Dvořák, Jacques Brel, Petr Gabaj, aj. umí hudbu, která zaujme.

♦ Dříve navštěvovaný Fénix v Ostravě se přestěhoval do vinárny UDŽBÁNU na Jiráskově náměstí. Zde v 1. patře a dvou místnostech s padesáti místy sezení si můžete o víkendech i zatančit

♦ **EXTÁZA** - příhodný název pro bratislavské gaye. V Zámocnické ul. 11, nedaleko Michalské brány najdete od ledna 94 příjemný gay bar i diskoparket.

♦ **GAY PARNÍK** - plánuje opět na 2. července pražský Mercuryclub, kde je na něj možno zakoupit vstupenky.

♦ Neúspěchem skončil v Moskvě první pokus dvou mužů uzavřít sňatek. Odmítnutí registrace bylo zdůvodněno, že ruský zákon o manželství a rodině z roku 1969 s touto možností nepočítá. (Lid. noviny, 14.4.94)

♦ Týmu švédských lékařů se podařilo vyvinout antigeny proti všem kmenům viru HIV. Záhy začnou pokusy na laboratorních zvířatech a budou-li úspěšné, potom i na dobrovolnících. Aplikace na nemocné se očekává však nejdříve do deseti let. (Agentura Reuter, 30.3.94)

♦ Víc než půl miliónu diváků přihlíželo festivalu gayů v australském městě Sydney. Ziskem 28,4 miliónu dolarů včetně 10,6 milionu od zahraničních turistů se zařadil do čela mezi nejziskovější festivaly v Austrálii. Festival se poprvé uskutečnil v roce 1978 na protest proti útlaku gayů v Austrálii. Postupně dokázal přilákat více než 500 000 diváků, a tím přerostl velikostí podobné přehlídky v New Yorku a San Francisku.

♦ Brožurku "Bezpečnější sex", aneb průvodce bezpečným sexem pro kluky, kteří "choděj s klukama" od AIDS-Hilfe ze Švýcarska přeložila do češtiny Karla Hyánková a jako osvětový materiál vydal SAP a SOHO. Autory je skupina gay a lesbické mládeže SPOT.

K dostání má být v gay klubech a diskotékách a Společnosti AIDS pomoc, také pak ve stánku před vchodem do

plaveckého stadionu v Praze-Podolí.

V úvodu se píše: "Tuto brožurku napsali mladí gayové speciálně pro mladé gaye. Ale vlastně je to jedno, jestli jsi na kluky, nebo na holky. Nebo proč tě to téma vůbec zajímá. Třeba jako matku, učitele, nebo jako vychovatele. Informace o coming out, o lásce a sexu mezi muži, o jejich životě se všech nějak týkají - stejně jako HIV a možnosti náklady tímto virem.

Láska k mužům je ve skutečnosti rozšířenější, než se často myslí. Vědecké výzkumy prokázaly, že třetina všech mužů měla sexuální styk s mužem a asi 5 % má výlučně homosexuální kontakty. Znamená to, že v českých zemích žije - většinou v skrytu a "neviditelně" - asi půl milionu homosexuálních mužů a žen.

Cítit se bi- nebo homosexuální je totiž v pořádku. I když to člověk nemá vždycky lehké. A sex je také zábava. Přesto, že existuje AIDS. Zamilovat se je bezvadné...

Je důležité spolu mluvit. S bi- a homosexuálními mladými lidmi se nejsnáze seznámíš ve skupině pro gay a lesbickou mládež. Příklad mezi nás a nebo nás pozvi na rozhovor k vám do třídy. Rodiče, kteří si dělají starosti, si mohou promluvit s odborníky. Ve Švýcarsku dokonce najdou poradu u otců a matek jiných homosexuálních dětí..."

Křičel jsem do studny

Ukřičel jsem do studny noci
a žádná ozvěna
Ten hvězda padla na polštář
tiše jako slza
a mráz mi lepil na okno
rastrované fotografie ráje

Když jsem konečně usnul
gdál se mi modrooký blondák ze zastávky
Mladý krásný a chlapecký
jako brázda za plukem
sevrhel mě v kleštích svého masa
oblékl mi svou kůži
a když mi v klíně vykřesal bílé plameny
ukasil je ústy

Pak mě rozsekl mečem z okně a krve
a bodal bodal bodal bodal
Zpíval nám k tomu Frank Zappa
a potom někdo vykřičel
horký kámen mi padl na prsa

a slaná bílá řeka
mě probudila

Když jsem šel na autobus
gase tam byl
a gase modrooký blondatý a chlapecký
pokledek plným slou
mi dlouze hleděl do očí
a ještě déle do klína
Pak stejně jako včera gas odjel jinou linkou

Uím že i on trpí nespavostí
a obírá odvaku
Zítřka musíme oba promluvit
a nechat ujet všechny autobusy

Jiří Janíček

TROPICKÝ ÚPLNĚK

(3. část)

SLAVOSMIL NAPSAL

Dívám se na jeho chlupatou hruď a mám nesmírnou chuť ji ohmatat. Proč vlastně ne? Teď už můžu. Rubikon je překročen. Nastal zlom. Etapa, kdy jako by nic, se rázem přemyskla do stavu, kdy je všechno jasné. Víme, že se chceme. Smršť touhy odplavuje všechnu nervozitu. Konečně! Klíčový okamžik, kdy se rozhodlo, že ano. Položil jsem mu dlaně na prsa a hladil jsem jeho hustý trávník. Ruce se mi přitom trochu třesou, nemohu se vynadivat na torzo, které mi štědře nastavuje. Zavřel oči a vypíná hruď, líbí se mu to. Prsní svaly má vypracované do krásného, mímě vypouklého tvaru. Na bříše se mu proud chloupků směrem k pupku sbíhá do tmavého hedvábného pramínku. Chlupy mu tam rostou ze stran ke středu a uprostřed břicha se slévají v jakýsi svislý hřebínek.

Před očima mám jeho čelo, obočí, vlasy na spánku, sval na krku pod uchem. Mám chuť ho políbit. Penis mi už zase stojí jako kolík.

“Počkej,” zašeptal. Proč šeptá? Vlastně proč ne? Vstal, vzal mě za loket, rozhlédl se a odvedl mě k nízké prkenné lavici na okraji trávniku. Ještě jednou říká, “Počkej”. Sundal si brýle a dal je do pouzdra, které vyndal z malé tašky, položené na lavici. Bere si z ní ještě něco. Trhá obal, bere mě jednou rukou bez nejmenšího zaváhání za penis - hekl

jsem, zatajil decha zavřel oči, tanádhera! - a druhou rukou mi na žalud nasadil kondom.

Navléká mi ho a odhrnuje mi chloupky kolem kořene údu, aby se mi do kondomu nepřiskříply. Je vidět, že se vyzná. Zrovna tam mě musela příroda obdařit tím, co mi jinde odepřela. Pak mi položí dlaň na šourek. Vzdychám. Jak dlouho už mi tam mezi nohy žádná ruka nesáhla! Skrotum, které je teď malé a plné, mi lehce sevřel v dlani a opatrně mi ho mne. Potřásá mi kulkami.

Sedím s roztaženými koleny na lavici, rukama se opírám za zády. Z ničeho nic se nečekaně skloní a mám jeho hlavu v klíně. Obemknul mi žalud těmi krásnými rty!

“Uuuuuuhhh,” sténám, jako kdyby mě mučili. Ty bláho, to je bláho. Pokládám se na záda, takže jen tak tak, že nepřepadnu přes lavičku hlavou dozadu. Dneska pořád někam padám. To ten úplněk. On se zvedá, obrací mě, abych ležel na lavici podélně. Spěšně se posouvám, aby se mohlo hned pokračovat. Honem, honem, jen aby to nepřestalo. Iz jeho spěchu je vidět, že se nemůže dočkat. Je krásné, když o vás někdo stojí. Zejména, když je to někdo, na koho se vám sbíhají sliny.

Když konečně ležím správně, bafne mě bez rozpaků za koule - áááá!!! - druhou rukou za péro - éééé!!! - a dá si ho do pusy. Jezdí si mým pyjem po patru nahoru a dolů. Hmatá mi jazykem po spodní straně žaludku. Tam je to nejdráždivější. Šílím. Vzpírám se pokrčenými nohama a tlačím pánev nahoru. Dívám se na obličej, v jehož ústech mizí můj úd. Fantazie!

“Ne! Já nechci,” vyštěkl jsem najednou a chytil jsem ho za vlasy.

“Ještě ne! Já už bych byl. Eště ne. Ať eště není konec!”

Zvedl se, rafnul mi ostře a krátce všemi prsty do stehna a zasmál se: “Tak jo.” Vstal. Kam jde? Zašustil další trhaný igelit. Sinusoida vzrušení padá dolů. Oddalovat vyvrcholení prý škodí prostatě, ale jednou to snad vydržím. Je mi nebesky.

Potom nade mnou obkročmo klečí, jeho kolena mám po stranách těla. Ohmatávám mu stehna, sahám mu do svůdně porostlých slabín a dívám se na dlouhý tuhý banán, který mu trčí z klína mně přímo do očí. Nasazuje si na konec toho banánovitého orgánu kondom a pak mi řekne: “Prosím tě...” “Co?” ptám se nechápavě. “Naroluj mi ho na něj.” “Jo tak,” dochází mi, co chce.

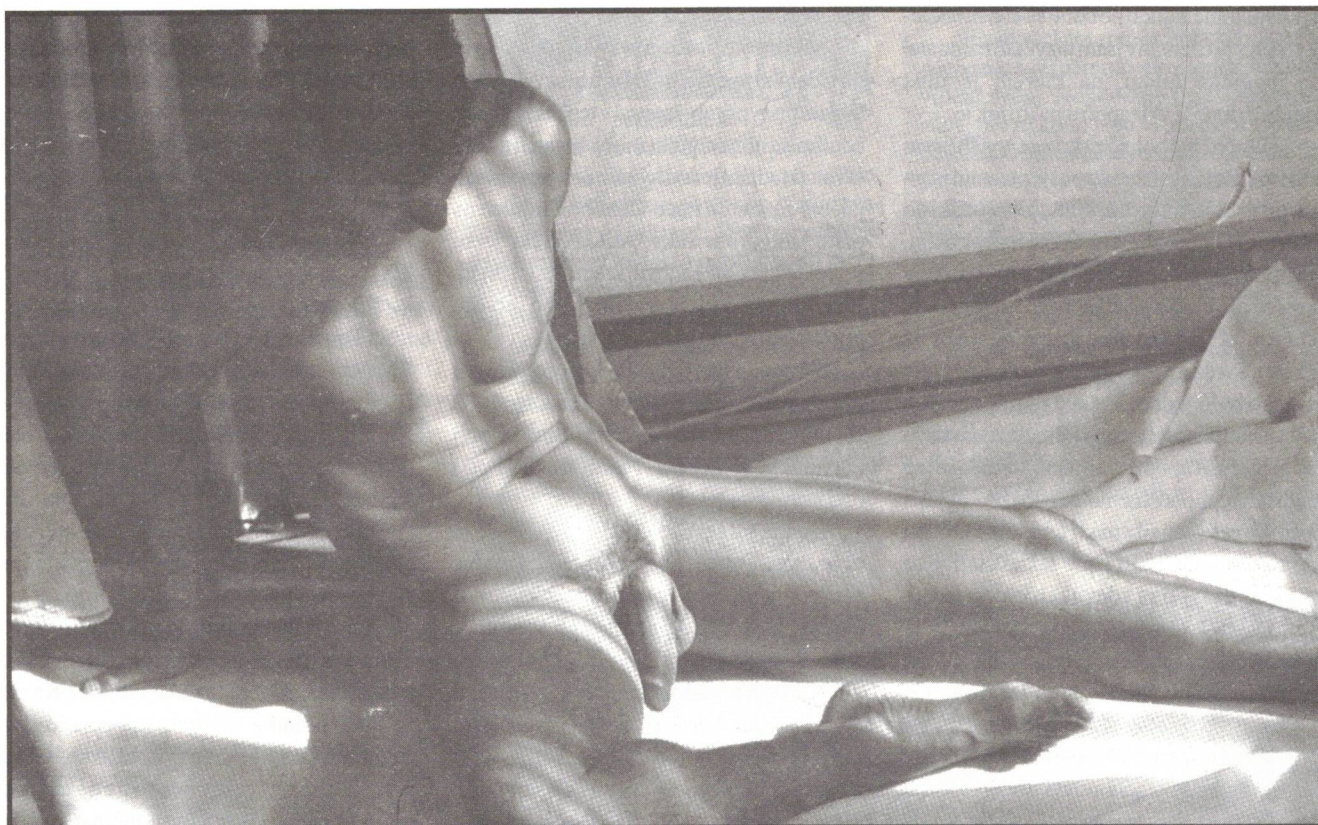
Teď ho poprvé vezmu za péro. Do téhle chvíle jsem mu na něj ještě nešáhnul. Ale udělám to jinak než on. Pomalu, abych si ho užil. Zblízka si prohlížím zvětšovací úd, ve kterém cítíme tolik slasti. Nemá žádný superorgán. Běžná, průměrná délka, ale ten tvar! Má ho zahnutého do strany, ano, má ho prohnutého do oblouku k jedné noze. Klečí s roztaženými stehny, je to krásně vidět. Ohnutý skoro jako banán. Fantazie! Na špičce má nasazený latexový klobouček a v pokleku nade mnou čeká.

Ohmatávám mu banán a říkám: “Top je krásný.” Drží a také vzdychá: “Je to krásný.” “Sedni si na mě,” kdoví, proč také šeptám. Dosedl mi zadnicí a rozevřenými stehny na břicho. Aaaach. Dotyk. Dotyk chlupatých hýždí! Jeho malé plné skrotum se mi položilo na tělo. Pomalu mu narolovávám prezervativ na tuhý pevný úd. Připomíná spíš nějakou uzenku než banán, protože není na konci špičatý, ale krásně oblý. Kdyby to neznělo trapně, řekl bych, že má tvar jitrnice.

Už jsem přetáhl okraj kondomu přes nejširší část žaludu před krčkem. To je vzdychky nejobtížnější místo, v tom momentě to trochu škrtí, však také heknul. Pak to jde už jednoduše. Heknul spíš slasti. Když dojedu prsty až dolů k jeho tělu, zjišťuji, že je na kořeni penisu ochlupený. Všude je zarostlý - až na asymetrické výjimky - ale tady si chlupy odstranil, aby se mu nedostávaly do kondomu. Ale jenom tam, kam se dá kondom navléknout.

Ohmatávám mu celé pohlaví a celý rozkrok. “Mmmmm,” přede se zavřenými očima, “to je hezký.” Dokonce i šourek má oholený nebo možná odchlupený depilačním krémem. Líbí se mi to. Případá mi to rozmarně prostopášné, přímo chlípné. Nestoudně

vzrušující nebo spíš vzrušujícím nestoudně.

Lýtka, stehna, slabiny, břicho, prsa, paže, všechno má chlupaté, jen varlata má holá. Kontrast. A jedno podpaží, vzpomínám si. "Zvedni ruku," říkám mu. "Proč?" diví se. "Tu druhou." Sahám mu do hladké, nahé popažní jamky. "Aha." Došlo mu, co chci vidět. Drží loket zvednutý a nechává se laskat. Sjíždím mu rukou na prsa a hraju si s jeho chloupky. Podráždím trochu prsní hrot s malou bambulkou. Přejedu mu po bříše až do klína a pak mu stisknu jeho krásně zahnutý válec.

Teď mám chuť ho vzít do úst. Tak jako on mě. Celého ho mít v puse, až v krku..."Dej mi ho," vyhrknu a lačně si jeho boky přitahuji na prsa. Hlavu mám zvednutou a držím krásného muže, klečícího nade mnou, oběma rukama za hýždě. To snad není možný. On má zadek chlupatý celý až nahoru, skoro až k hornímu okraji hýžděových svalů. Je to ďábel. Vaří se ve mně chtivost, nestydatost, náruživost, chlípnost, vilnost... Cpu si jeho péro do pusy, jak nejvíc můžu. Chci se mu odměnit, za to, jak mi ho laskal on. Ale jakmile ucítím jeho žalud vzadu v krku, něco se mi v hrdle vzpříčí a je mi, jako kdybych měl zvracet. Málo platné, jícen vášně nejsem. Tohle neumím.

To nevádí. Zakašlal jsem a on mi ho hned vytáhl: "Neudus se, nenasyto." Oddechují. Je mi nádherně. Jsem šťastný, až mám chuť křičet.

Lehl si vedle mě. Objali jsme se a přitiskli

jsme se k sobě. Třeli jsme se o sebe tvářemi, hrdlem, objímali jsme se nohama, hladili se po zádech, po ramenou, po hýždích, po bocích. Vnímám jsem vůni jeho pokožky, v nádherných letních dnech prosluněné a před chvílí osprchované. Třel jsem se mu bradou o rameno jako mazlivé štěně.

Po prudkém, ostrém rozjezdu, kdy se šlo přímo na věc, kdy se šlo rovnou po penisu, jsme se teprve nyní dostali k určitým jemnostem. Dlouho jsme si leželi v náručí - skoro nic jsme nedělali - a nechtěli jeden druhého pustit. Cítili jsme se spolu hezky.

Mazlili jsme se, hladili se, dotýkali se kyčlemi, tiskli jsme jeden druhému stehno do rozkroku - mám to rád - převalovali jsme se jeden přes druhého. A bylo to krásné.

Obrátil jsem se na záda a převalil jsem si ho na sebe. Leží na mně celou svou vahou. Nadzvedl se a urovnává si pohlaví tak, aby mu leželo na bříše těsně vedle mého, a zase se na mě položí. "Nadzvedni se, prosím tě. Trochu to bolí."

"Dobry?"

"Dobry."

Jeho rty mi bloudí po krku a po rameni. Chvilku odpočíváme. Přestávka v milování umožňuje uvědomit si, jaké potěšení si pod noční oblohou dopřáváme. Měsíc se již posunul. Nenítam, kde byl zvečera. Ochladilo se, ale stále ještě je teplo. Prohřáté dlaždice pod lavičkou sálají. Slyšíme svůj dech. Slyšíme, jak šustí pokožka o pokožku. Poslou-

chám, jak mu buší srdce. Ne, nezamíloval jsem se. Vždyť se neznáme. To jenom mé smysly se zamílovaly. Možná jen na jednu noc, ale to nevádí. I to je štěstí. Malé, ale štěstí.

Posadil se a prohlížel si mě. Hladil mě po těle a řekl: "Jsi tak krásně holý. Hladký jako socha." Díval jsem se vleže na něj, poplácal jsem ho po stehně, sáhl jsem mu do chlupatého klína a podivil jsem se: "A tobě se to líbí?" Ani nevím, kdy jsme si začali tykat. "Jasně, jsi krásnej," odpověděl a také mě s chutí plácnul přes zadek.

"Co se ti na tom může líbit? Mně se líbí, jak ty jsi senzačně chlupatej. Jako chlap, jako chlap-samec. Jsi samec!" vzrušoval jsem se pohledem na jeho nahou chlupatost. Zvedl jsem se a zabořil obličej do jeho prsou. Otíral jsem se mu divoce tvářemi a čelem o hrud a o břicho, až jsem skončil nosem v jeho klíně. Popadl jsem ho za šourek a chtivě jsem schlamstnul jeho falus. "Ty jsi taky samec a pěkně divokej," vydechl a začal si mě otáčet kyčlemi k hlavě. Lehl jsem si na něj. Já měl hlavu v jeho klíně a on v mém. Ohnul jsem nohy v kolenou a zvedl jsem paty až k zadnici, takže jsem se neopíral nohama a ležel jsem na něm celou svou vahou.

Kýval jsem hlavou dopředu a dozadu a vyšpulenými rty jsem mu masíroval dlouhý, tuhý, zahnutý kůl. Třel jsem mu žalud o své patro a o vnitřní stranu tváře a olizoval jsem mu špičkou jazyka dvě oblé vypouklinky a na

spodní straně žaludu po obou stranách uzdičky. I přes prezervativ jsem jazykem nahmatl to magické místo, na kterém je muž nejdráždivější. Alespoň u mě to tak je.

Když už mě bolelo za krkem, vytáhl jsem si to vzrušující mužství z pusu, posunul jsem se, přitiskl ho na hrdlo, bradu jsem vtiskl do mezinoží a přirazil jsem si jeho nohy k uším. Objímal mě chlupatými, svalnatými stehny kolem pasu a kolébal jsem se na tom těle, které mi připadalo tak nádherné, ze strany na stranu. Tvrdá lavička mě tlačila do loktů, ale mně to bylo jedno. Vstát a jít pro nějakou deku a osušku mě sice napadlo, ale znamenalo by to přerušit opojné smilnění, kterého se má nadřzená chlípnost nemohla nabažít. Objímal jsem ho ze všech sil a tiskl jsem se mu bradou do rozkroku. Chvilí jsme tak zůstali jako zaklesnutá švestka a devítka a vychutnávali jsme dotyk svých těl.

Zašmátral po tašce. Nadzvedl jsem se, aby se mohl hýbat, a zeptal jsem se: "Co hledáš?" "Septonex," odpověděl stručně. Navlékl si na prst ještě další kondom, z tuby naněj vymáčkl pořádnou dávku bílého krému a opět mě objal. Stejně jako já měl i on hlavu mezi mýma nohama a bradu v rozkroku. Tak jako já jemu otřel se mi několikrát bradou o perineum (kouzelné slovo) a já v té chvíli myslel, že se zblázním. Bylo to jako kartáč! Fantazie! Byl sice oholený, ale již vyrážející tvrdé, kratičké vousy na bradě mi připadaly jako skelný papír na broušení. Ta slast! Mráz mi běhal po zádech. Doslova jsem zařičel blahem: "Jééé...úúúú..."

Čím víc jsem vzdychal a sténal, tím víc mě bradou hobloval, až jsem nakonec přímo vyl jako šakal. Drtil mě v náruči jako zápasník

a já se dostával do ráje.

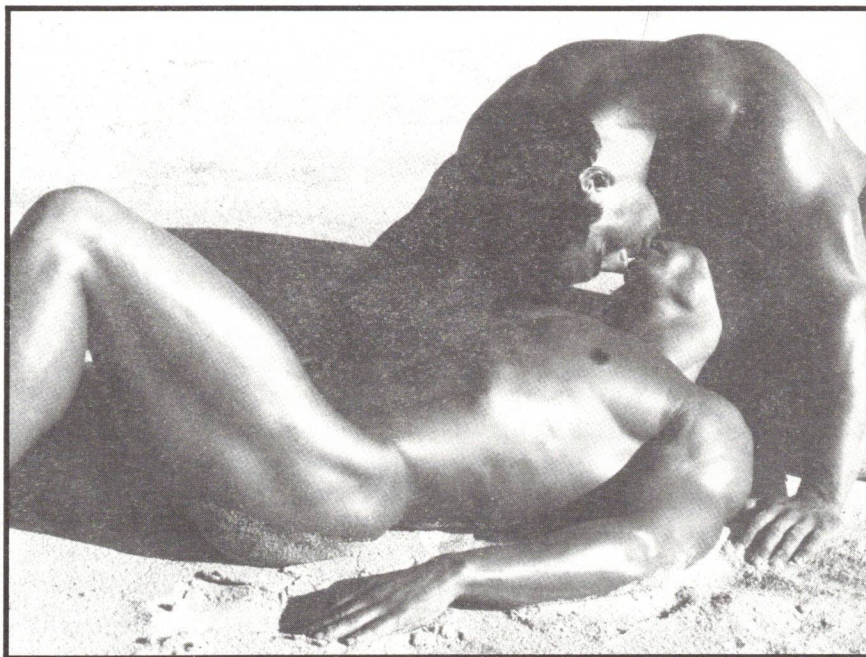
Sáhl mi mezi sedací svaly a prohmatával mi úžlabinu mezi nimi. Dlaní mi sevřel jednu hýžďi a prsty přitom šmátral v teplém, vlhkém údolí mezi oblémi půlkami. Nahmatl mi řitní otvor, poodtáhl jednu hýžďi a pak jsem ucítil, jak mě zastudilo něco vlhkého. Emulze na prstu jeho druhé ruky. Automaticky jsem sevřel zadnici, ale za chvíli krém přestal studit. Prst kroužil kolem svěračového otvoru a promasíroval se mi dovnitř.

"Povol. Otevři se. Neboj se. Jenom jedním prstem ti tam šáhnou," uklidňoval mě. Jó, jó, to slibovaly jezinky Smolíčkovi Pacholíčkovi taky a jak to s ním dopadlo (!) řekl jsem si v duchu.

Do dneška nechápu, jak se člověku může v hlavě v tak vypjaté, vzrušené a těžce smyslné situaci vynořit taková sarkastická blbina. Asi ten úplněk. Ještě, že jsem to neřekl nahlas. Všechno bych zkazil.

Ale já jsem naopak zatoužil, aby mi tam opravdu šáhnul. Je to požitek. Uvolnil jsem zatnutý svěrač a nechal jeho kluzký prst v namazaném kondomu, aby do mě zajel. Slast! Zaryl mi bradu mezi nohy a třel se mi hrdlem o varlata. Šílel jsem. Klouzal prstem dovnitř a ven a přitom mě bradou stále hřebelcoval mezi nohama.

Tiskl jsem mu kluzký prst svěračem, aby bylo tření v řitní štěrbíně intenzivnější, a byl jsem na vrcholu blaha. Svíral jsem ho stehny kolem hlavy a sám jsem se třel rozkrokem o lahodné drásadlo jeho strniska. Od té doby je mi jasné, jaký smysl má takzvaná ostře řezaná mužná brada a k čemu je dobrá. Do té doby jsem se domníval, že má jen estetickou funkci.

Cítím se jako omámený. "Šáhní do mě ještě jedním prstem. Strč mi tam dva prsty," chrčím téměř bez sebe. Stát se mi takhle nic nemůže. Strká do kondomu ještě jeden prst. "A namaž mě ještě... ještě víc." V zadku mě zastudí další dávka emulze a už mi ji vtírá dovnitř.

"Ne tak hluboko, prosím tě. Tam to bolí."

"Promiň."

"To nic. Ale teď už můžeš rychlejc. No. To je ono... Uuuu... Hmmm... Ještě. Víc! Pořádně mě promakej! Hhhmm..."

V důkladně promazaném zadku mi kmitá píst, drásá mě jeho tvrdé strniště a teď mě ještě chytila jeho druhá ruka, obemkla mi péro a začíná mi ho masírovat. Je jasné, že za chvíli budu na vrcholu. Už tomu nezabráním. A už ani nechci.

Mluvit nemůžu, zato vydatně hekám. Hromadí se ve mně energie, která bude muset za chvíli ven. On také vzdychá. Krouť se pode mnou a vytrvale mě zpracovává třemi dráždivými doteky současně. Jeden píst v řiti, druhý píst v puse a třetí - ten můj v jeho prstech. V té chvíli mě napadá, že čtvrtým pístem by mohl být můj prst v jeho svěrači, ale na to už je pozdě. Příště. Moc si přeju, aby bylo ještě nějaké příště. Oba víme, že za chvíli budeme stříkat. Čtvrtou rozkoší je pro mě jeho brada.

Těším se, až vystříkne svůj lepkavý nektar do latexového návleku, bude to v mých ústech. Líbí se mi vědomí, že na žaludu cítí můj jazyk a moje rty. Kdybychom tak byli oba současně. Ted! Ted a ted!!!...Orgasmus jako ohňostrojí! Řvu blahem. Řveme oba. Nepopsatelná extáze...Řičím, pokud je to s jeho kluzkou klobásou v puse možné...

Jsem úplně vyřízený...

Ležíme nasobě. Stále se objímáme, hlavy mezi nohama. Ještě držím v ústech jeho pohlaví. Vznáším se ve stavu beztlíže a nořím se do lahodného útluhu. Ve svěrači se mi ještě naposledy pohne jeho ukazovák a prostředník. Jsem vyčerpaný. Usínám. Šťastný, ukojený, vybitý. S pocitem obrovského výkonu, který mám za sebou... Smilná prostopášnost...Procítil jsem, když se pode mnou pohnul.

Celou dovolenou jsme pak byli spolu. Milovali jsme se ještě mnohokrát a nej-různějšími způsoby. I čtyřpístovou metodu jsme vyzkoušeli, ale na tu teplou úplňkovou noc jsme nikdy nezapomněli.

Bydlíme daleko od sebe. Vidáme se třikrát, čtyřikrát do roka. Kamarádi na dálku. Občas si píšeme. K vánocům, k svátku a tak. A hlavně k výročí oné kouzelné měsíční noci.

Co víme o strašidelném pojmu sadomasochismus?

Důvodů popovídat si o sadomasochizmu je tolik, kolik je lidí, kteří ho s potěšením prožívají. Tato moje odpověď na otázku, proč my, "kožeňáci" vlastně děláme "takové věci", je výrazem pouze mých vlastních zkušeností a citění. Neodvažuji se tímto mluvit za všechny milovníky erotiky v černé kůži.

Budu se vyjadřovat hlavně ze stanoviska "sadisty" - "nadřízeného" partnera ("Mistra"). Znamená to, že - zjednodušeně řečeno - se mi líbí, když dávám svému partnerovi tělesné i emocionální, duševní zážitky, po kterých touží, a když jeho prožívání takových zážitků řídím a ovládám.

Předesílám, že sadomasochismus (SM), který my, muži oblečení do černé kůže, představujeme, je oboustranně dobrovolný a zdravotně neškodný. Je to bolest bez násilí, je to poníženi bez urážejícího zneuctění, je to poddanství bez šikany. Pokud mi nevěříte, je to proto, že jste nezažili potěšení ze sadomasochistického vztahu, které my si přiznáváme.

Nejsilnější pocit, které mi černokožeňácké sexuální vyžití dává, je připoutání muže k muži, samce k samci, které při tom prožívám. Takové pouto přetrvává a sílí. V konkrétním smyslu se můj "otrok" a já v tomto spojení stáváme jedním člověkem. Je to událost oboustranná. Pokaždé, když já z něj dělám "otroka", dělá současně on ze mě svého "vládce". Je to vzájemný, oboustranně se doplňující děj, který člověka naplňuje spokojeností. Tak jako já tvořím jeho, on tvoří mě.

Zadruhé, skutečná sadomasochistická "událost" je přechodem ke změněnému rozpoložení". Jakkoli protismyslné se to může zdát, podřizenost a připoutání k někomu poskytuje pocit osvobození od tělesného napětí. Dává pocit úlevy. Bolest vyvolává (biologicky i jinak) silný pocit požitku. Pro plnější vysvětlení tohoto jevu odkazují na "Urban Aborigines" (Městští domorodci? Kdo ze čtenářů zná, ať napíše).

Nejhlubší a nejkrásnější SM zážitky otvírají duševní svět obrovských proporcí. Ti, kdo je prožívají, se ocitají pod vlivem nadšení, vyvolávajícího moře barev, pocit hloubky, rozepjetí a lásky. Neříkám ovšem, že každý takový zážitek se vyvine do takové intenzity. Dá se říci jediné to, že pokaždé je to jedinečné ztvárnění mužů (nebo žen) v sadomasochistickém vztahu.

Pro každého z nás to znamená něco jiného. Někdo je "odvázaný" z bolesti při pořádném plácnutí, jinému se líbí, když je přemožen silou. Radost přináší možnost odložit svou "každodenní roli". Někdo hledá v tom druhém syna, někdo otce. Nepamatuji si již, s kolika muži jsem to dělal sadomasochisticky, ale vzpomínám na ně jako na jedinečné, žádostivé dávající, vášnivé bratry, kteří se mi s důverou odevzdali a o něčem mě

WYZNÁNÍ SADISTOVO

poučili tím, že se mi otevřeli. Podělili se se mnou o své duševno a mé duševno tím sílilo.

To, co říkám, nemohu svým pomlouváčům dokázat. Avšak muži, kteří mi prokázali čest tím, že se mi takto podřídili, do mého života hodně přidali. Co jsem přidal já do jejich života, mohou říci jenom oni.

Mrzí mě, že v sadomasochistických kruzích neznám žádnou lesbickou ženu, ale předpokládám a to, co jsem se dočetl, mi to potvrzuje, že ony cítí totéž.

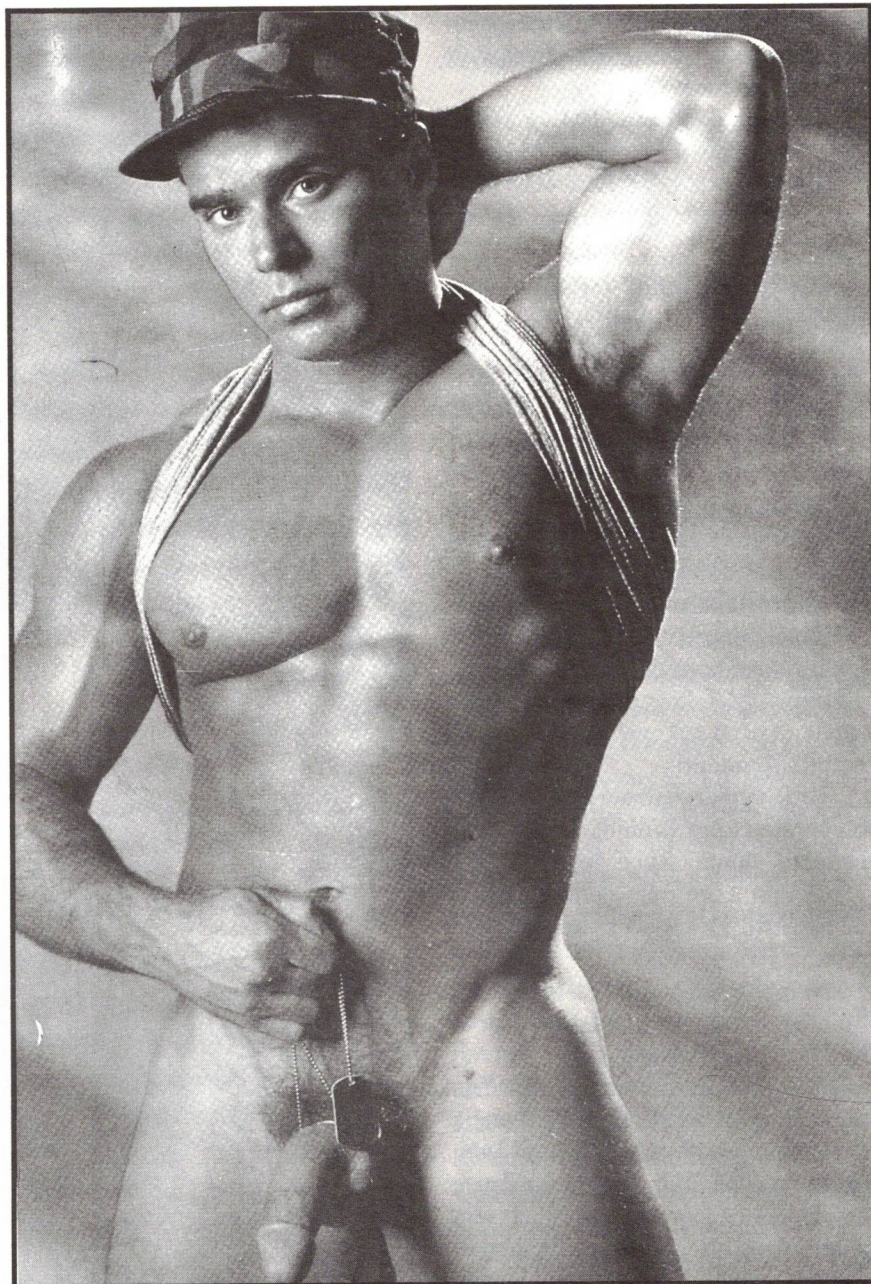
Ne každý, kdo si obléká doplňky z černé kůže, je sadista nebo masochista. Někdo je nadšen jen pohmatem, vůní a vrzáním hovězí kůže, ale přitom dává přednost vztahu dvou rovnoprávných milovníků. Mnoho lidí se

samozejmě bojí bolesti.

Při sadistickém a masochistickém vzrušení dochází k odlišnému a velmi individuálnímu vidění světa. Někdo žije tímto způsobem stále, pro někoho jsou to jen dočasné úlety od každodennosti. Když se člověk stane tím, čím chce být, je to pro něj sebepotvrzením. Kožená vesta s odznakem může vyvolávat údiv. Řetěz kolem krku podřízeného partnera může vypadat směšně. Důležitější než reakce lidí kolem nás, kteří se jenom dívají, však jsou reakce těch, kteří přiznávají, jakým způsobem žijí a cítí. Přiznávají to, aby si našli k takovému vyžití partnera.

Jsou muži i ženy, kteří mají odvalu prožívat své sny. Proč je můj pohlavní život sadistický? Pro mě je to pravda o tom, jaký jsem. A pro nás v kůži je tato odpověď podstatná.

Z článku z San Francisco Sentinel (ard)

Jako čajová růže

píšete nám
své zážitky...

Na loňské léto nezapomenu. Prožil jsem něco, o čem jsem myslel, že mě už nikdy nemůže potkat. Snad proto, že mi už bylo třicet..., ale člověk nemá svůj deník nikdy zavírat předčasně...

Rodiče odjeli na tři neděle do lázní a já se sám doma nudil. Odjel jsem proto na chatu, vzal si s sebou fotoaparát a těšil se na focení přírody.

Na chalupě v sousedství pobývali dva bratři, krásní a blondatí. Jednomu z nich, snad pro ty dlouhé světlé vlasy, jsem vdychu začal říkat pro sebe "čajová růže".

Starší blondák Pavel chodil ráno na turistické výlety, mladší, dvacetiletý Martin se toulal po blízkém okolí. Potkal jsem ho při jednom svém "fotografickém lovu" snímků v lese. Měl na sobě jen plavky a tričko tenké jako pavučina.

Dodal jsem si odvahy a požádal ho, zdabychom nemohl vyfotit do erotického časopisu. Kupodivu souhlasil a ani se nezdráhal. Pózoval mi, jak jsem si přál.

Chtěl jsem ho vyfotit i jako akt proti kmenu staré borovice. Báł jsem se, že odmítne. Měl krásnou mužnou postavu..., něco takového jsem dosud nefotil. Neodmítl.

Hrdě vypjal svalnatá prsa, opřel se o vyhrátou kůru stromu, nastavil tvář ostrému slunci. Ruce se mi chvěly vzrušením a ani jsem nemohl pořádně zaostřit. Za chvíli bylo půl filmu pryč.

Nemohl jsem se udržet. Moc se mi líbil. Riskoval jsem. Urazí se? Uhodí mě? Uteče? Vynadá mi?

Přistoupil jsem k němu a něžně ho pobítil na tvář. Martinova kůže voněla sluncem a letním potem. Ztratil jsem hlavu. Fotoaparát klesl do trávy, mé ruce objaly vkleče jeho kolena. Líbal jsem mu hrudník, břicho, stehna. Zapomněl jsem na všechno, i na to, kolik je nám

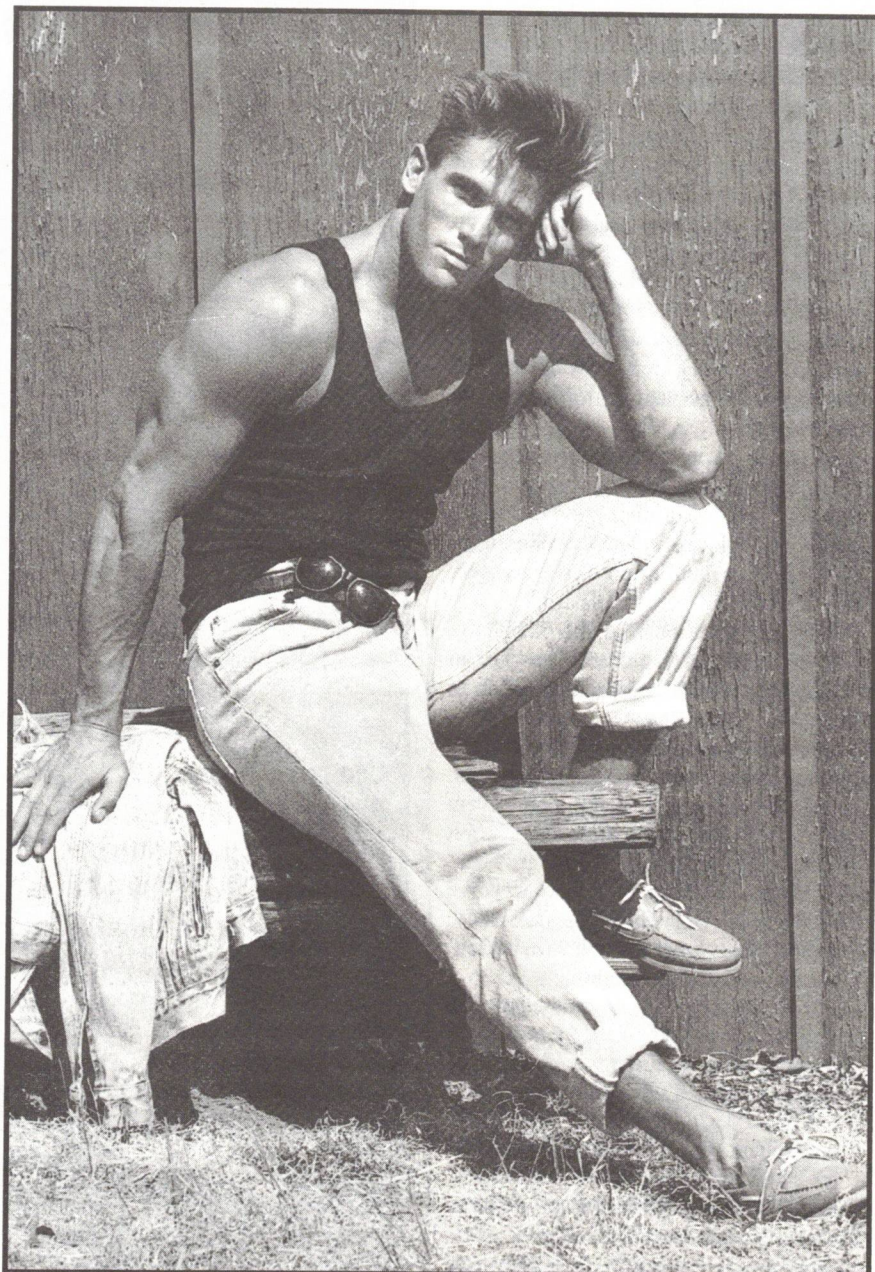
let. Když jsem zabořil rty do jeho úst, vypjal se jako luk. Po chvíli dal najevo souhlas s laskáním mužného klínu. Jeho stehna povolila a Martin se plně oddal mým ústům. Jeho mužství se na mém jazyku chvělo, tuhlo a mohutnělo.

Nezůstal jen pasivní. To, co činilo radost jemu, opětoval i mně. Byl učenlivým žákem. Byli jsme zřejmě jeden druhým natolik vzrušení, že se to dlouho nedalo vydržet...

"Chtěl jsem ten okamžik ještě chvíli prodloužit," ospravedlňoval se Martin chvíli po té, co odměnil hojně on mě, ale současně i já jeho," ale už to prostě nešlo..."

Dodnes jsem nezapomněl na toto léto, ve kterém mi aspoň na chvíli patřila krása mladého muže, tolik podobná čajové růži...

Miloš z Hradce

□ CLINTON A POLITIKA

Komunita nemocných AIDS, která poskytovala velkou podporu B. Clintonovi v prezidentských volbách, pohlíží v současné době na prezidenta jako na zachránce. Jak dlouho však bude tento názor trvat, záleží na tom, jak prezident bude plnit své sliby. Národní organizace gayů a lesbiček vydala prohlášení žádající, aby do 100 dnů podnikl konkrétní kroky. Nově zvolený prezident v jednom ze svých volebních proslavů označil chorobu AIDS jako "jednu z nejnaléhavějších výzev v oblasti péče o zdraví našeho lidu". Slíbil, že celkově zvýší dotace na boj s AIDS, na biologický a lékařský výzkum, zavede důraznou národní osvětovou kampaň, bude požadovat dobrovolné léčení drogově závislých na základě jejich žádosti a záruku lékařské péče pro nemocné s infekcí HIV, zahájí nové tažení v boji s chorobou a diskriminací spojenou s šířením viru HIV, ustanoví osobu odpovědnou za boj s AIDS a přijme doporučení dvou národních komisí pro AIDS, která byla po posouzení shledána jako "dobré zprávy" zasluhující si následování.

□ NÁVRAT K RIZIKOVÉMU CHOVÁNÍ

Zatímco roční nárůst nových případů AIDS u gayů v USA klesá, studie v městských celcích ukazují znepokojující návrat k rizikovému chování gayů jako v době, kdy o AIDS nebylo nic známo, společně s neustále se prohlubující generační propastí v poznání této choroby. Ministerstvo zdravotnictví v San Francisku popisuje druhou vlnu infekcí HIV mezi mladými muži ve věku 17 - 25 let. Údaje centra pro kontrolu a prevenci nemocí z r. 92 ukazují vzestup nákazy u mužů věkové skupiny 13 - 29 let v protikladu k celkovému sestupnému trendu. Mladí gayové jsou často přesvědčeni o své nezranitelnosti a často mají jen zřídka možnost setkat se přímo s nemocným AIDS nebo na vlastní oči vidět onemocnění a smrt u svých přátel svého

přečetli jsme...

věku.

Říká se, že mladí gayové mají uprostřed svých dvacátých let fatalistický přístup k této problematice. Jedna ze studií došla k závěru, že uzavření mladí gayové se cítí tak izolovaní, že mají pramalý důvod k tomu, aby se chránili. Mnozí, kteří přicházejí do San Franciska, nejsou plně o safer sexu informováni. Příkladem toho je názor, že anální sex je bezpečný, jestliže se penis vyjme před ejakulací. Bezplatné rozdávání kondomů je komunitami silně odsuzováno. Kromě informací postrádá mnoho mladých mužů schopnost komunikace. Externí pracovníci se nyní proto snaží získat a vychovávat "populární vůdce" v barech.

□ THAJSKÁ TURISTIKA

Ročně navštěvuje Thajsko 5 miliónů turistů. Přenos viru HIV na britské návštěvníky Thajska sexuálním stykem s prostitutkami stoupá. Před rokem 1989 byly na vrub heterosexuálního styku v Thajsku přičteny pouze 2 případy, od té doby byly hlášeny 22 případy. Z 24 případů byl 21 muž a 3 ženy. V r. 1991 celá 2 % z hlášených 508 případů akutního zánětu jater v Anglii byla získána v Thajsku.

Některé odhady předpovídají do roku 2000 asi 500 miliard případů onemocnění AIDS s náklady na potlačení epidemie 9 - 20 miliard dolarů. Thajská pracovní skupina předpokládá do roku 2000 infikování 2,4 miliónu lidí. Současný odhad je 400 000 - 600 000 infikovaných. Studie prokazují, že u 1 % žen rodících na klinikách a u 7,5 % žen žijících na malajských hranicích, mají infekci HIV, což dokazuje, že virus HIV se z vysoce rizikové populace šíří do rodin.

Okolo 6 miliónů thajských mužů navštěvuje prostitutky každý týden "je to jako zajít po práci na skleničku". Muži sice často používají v nevěstincích kondomy, ale ne doma a mnoho thajských žen nedokáže muže k používání kondomu přemluvit.

□ NĚMECKO A LÁSKA

Německý časopis Der Spiegel uvedl v sérii článků na téma "Láska v době AIDS" mnoho informací. Jedna část ("v posteli s nepřitelem") popisuje obecné selhání výchovné kampaně, která stála milióny marek a měla přimět gaye k používání kondomů nebo praktikování bezpečnějšího sexu. Článek o homosexualitě ve sjednoceném Německu zaznamenává vzestup rizikového chování a mužské prostituce, zatímco článek o bývalém východním Německu cituje, že před rokem 1989 "naším kondomem byla zeď". Důvody státu pro uplatňování zákona pro kontrolu infekčních nemocí byly podpořeny četnými případy nezodpovědného chování infikovaných osob.

Jedna třetina z odhadovaného počtu 120 000 osob závislých na heroinu je infikována virem HIV. Substituční metadonové programy našly zatím naštěstí u části pacientů pozitivní odezvu. Německý ministr pro zahraniční pomoc navrhl, aby cizinci žádající o azyl byli povinně testováni na HIV. Bylo to zdůvodněno tím, že šíření AIDS prostřednictvím záplavy žadatelů o azyl je rostoucím problémem i pro Německo. Opoziční politici a skupiny pro lidská práva proti této myšlence protestovali.

(z české verze AIDS NEWSLETTER)

BÁSNÍK SE PSEM

Chodil na Letnou i k "tanku", někdy byl k vidění U dubu, jindy na večeru poezie v klubu MERCURY. Lehce navazoval kontakty, snadno se seznamoval s novými lidmi. Kam mohl jít se svým psem, tam s ním byl milý, ale distancovaný "voříšek", na kterém bylo vidět, že z půli má krev loveckého psa a z půli krev německého ovčáka. Pán se posadil na lavičku v parku a psa nechal běhat, ale stačilo hvízdnutí nebo povel a pes se vracel.

Tato dvojice byla stále někde k vidění a zanedlouho se stala samozřejmou součástí onoho věčného hledání, nalézání a ztrát, světa holand, lásek i fatálního osamění. I ti, kteří se přišli prodávat, se muži se psem nevyhýbali. Hovořil s nimi jako s každým jiným bez opovržení.

Za soumraku, když večer zahlal ostatní obyvatele ke stolům a k televizorům, zůstali na cestách jen ti, kteří se přišli dotýkat a toužili po někom, kdo je obejmě, políbí a snad i více. Zůstal i muž se psem a neminul nikoho. Každý byl pro něj zajímavý, i všemi opovrhovaný děda, který už neměl šanci na víc, než se dívat.

I muž se psem vešel do křoví za monumentem, i on se nechal políbit a obejmout, neboť i on přicházel, aby hledal a našel. Zapadl do mozaiky večera, stal se jedním z jejich kamenů. Měl stejnou šanci jako ostatní, že se mu podaří na chvíli s někým splynout, nebo

jen posedět a vyměnit pár slov. Měl stejnou šanci jako ostatní, že skončí

fejton

s rozbitou tváří někde pod Hanavským pavilonem. Dobře věděl, že mezi ovce někdy přijde pár vlků a místo spermatu teče krev. Více jistoty mu dávala zkušenost a přítomnost jeho psa, který, ač nevelký, mu už několikrát pomohl, když se schylovalo k nejhorsšímu.

Včera tu byl skoro do půlnoci. Vysoký Němec mu dal nepřehlédnutelná znamení a on je akceptoval. Odešli k Belvederu. Cestou si řekli docela málo, ale stačilo to, aby věděli, že touží jeden po druhém. Na cestě nad silnicí, vysoko nad iluminací metropole, se objali a políbili. Jejich prsty našly zdrhovadla, ve tmě zasvítily dvě skoro nahá těla a chvíle závrati je vynesla vysoko nad skutečnost dubnové noci, hlučícího města a vlastní osamělosti.

Muž se psem už stál ve tmě docela nahý a Němec měl na sobě jen o málo víc. Pesseděl nedaleko, bez povelu hlídal klid jejich milování. Němec klesl mezi jeho stehna a přinutil jej sténat, skoro křičet vzrušením a slastí. Muž se psem vydal ústům svého milence žár, nastřádaný v třísech za celých sedm osamělých dnů, bílý proud jej napjal jako tětivu a když tětiva praskla, Němec šťastně a bez dechu polykal.

Stačil posunek rukou a muž se psem věděl, co má dělat. Položil se na lavičku a Němec se klekl mezi jeho stehna.

Dlaněmi mu podložil bedra a malinko je zdvihl. Teprve potom mohl vejít jeho bílý lev se zlatou hřívou do těla, které se mu otevřelo. Vešel beze zbytku. Těla na sebe narážela a vzdalovala se, bílý lev tam uvnitř ještě vyrostl, muž se psem i jeho milenec se opět ztratili kdesi na strmé cestě k vrcholu milostných vtěřin. Když vrchol nastal, oba se vzepjali až kamsi ke hvězdám a z těla do těla prýštil horký bílý kov. Ještě okamžik zůstali spojeni, ještě pohlazení, polibek, pár slov...

Když se muž se psem vrátil na cesty kolem monumentu, jeho vyprázdňené i naplněné tělo se radovalo a on s ním. Mohl pustit pohled do šíře, mohl se dívat na ty, kteří dnes měli méně štěstí než on a dosud hledali. Viděl trojici, propletenou těly, pažemi, ústy, tady se každý dotýkal a líbal s každým a žízeň byla neuhasitelná. Viděl, jak si elegán v luxusním plášti odvádí k parkovišti krásného efěba, jehož každý krok byl tancem sám o sobě. Hleděli si do očí, ale každý snil o něčem jiném. Elegán se viděl nahý vedle krásného, štíhlého těla, efěb ale nesnil, prostě počítal. Kolik to vynesou?

Muž se psem se vrátil k monumentu, neboť sem se soustředila poslední dějství noci. Tak tak stačil uskočit z cesty běžící dvojici. Přišli! I dnes přišli! Vlci! Šelmy, neštítící se kořistit z lidského břemene. Přišli, zaťali drápy, zanechali v někom prázdnotu, bolest a hnus a teď prchají s kořistí. Pak skoro zakopl o postavu, která klečela na trávníku, třela si obličej a plivala krev.

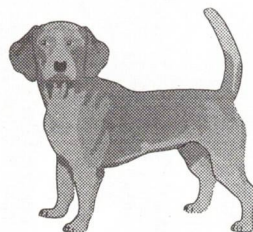
"Stalo se vám něco?", zeptal se zbytečně. "To byli ti dva?" Ten klečící jen kývl.

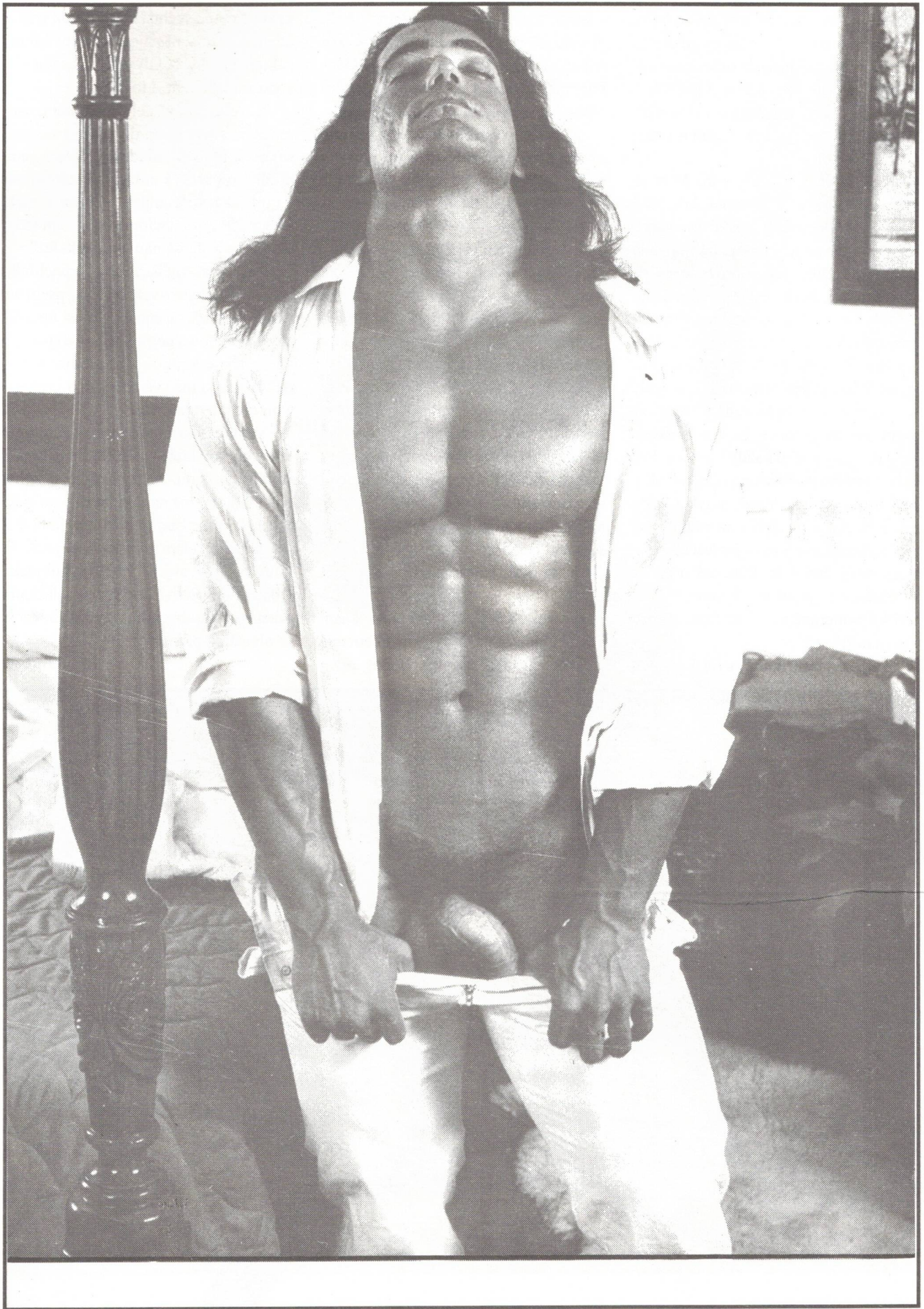
"Můžu vám pomoci?"

Klečící opět kývl. Muž se psem mu pomohl na nohy.

"Volat policii nemá smysl, ti grázlové už jsou za řekou a stačí jim někde na Starém Městě kývnout na taxi." Tady už nic nevymyslíme, přemýšlel.

"Víte co? Pojedeme ke mně a tam se dáte do pořádku. Vyspíte se a ráno

můžete domů. Kdyby vám něco bylo, zavoláme sanitku. Pak už byste ale to přepadení musel hlásit, doktor není vůl a pozná, že jste neupadl na schodech.”

Zbitý účastník dramatu zamumlal: ”To už je dobré, já se posadím a vzpa-matuju se. Díky.”

Noc si dnes vybrala daň. Muž se psem odešel zpět k borovici, kde před chvílí viděl drsné chlapské milování. Tam už nikdo nebyl. A o kus dál? Lavička ve skupině stříbrných smrků byla prázdná. Pochopil, že dnešní dějství velkého divadla končí. Na východní straně už tmavomodrý samet noci rozhrnula dlaň nového dne. Muž hvízdal na psa, připnul jej na šňůru a vyrazil na noční tramvaj.

Příštího dne byla neděle. Muž se psem navzdory tomu, že v noci skoro nespál, vstával jako každý jiný den. Pes se hlásil o svá práva a on volky nevolky s ním musel ven. Vstal, smyl z tváře prach hvězd a za chvíli už běžel svou pravidelnou trasu Šáreckým lesem. Ptáci vítali nový den tisíci flétniček a potok v soutěsce se pěníl vzednutou vodou. Veliký pomeranč na východním obzoru zlátl a mířil vzhůru.

Muž se vrátil domů, uvařil si kávu

a snědl krajíc chleba s máslem. Pak se posadil za psací stůl a do stroje vložil několik čistých listů papíru s kopíráky. Pár minut seděl s pohledem upřeným někam do včerejška. Pak začal psát.

Zítřka nebo pozítří bude k vidění na Letné, u ”tanku”, nebo někde jinde, kde se scházejí lidé jeho druhu. Teď však obrazy, které sbíral do rána na jevišti minulé noci, dostávají v jeho srdci svůj nový tvar a na bílém papíře přibývá slov.

Rodí se báseň. Svědectví o životě těch, kterým osud vložil do srdce lásku k mužům, ač sami jsou také muži. Svědectví o cestách v letenském parku na prahu dubnové noci. Může psát, ví o čem, vždyť sám je úplně stejný. Píše o sobě, o tobě, o něm, o nás. Někdo se ptá - PROČ? Protože musí! Musí vydat svědectví svého a našeho života, musí i za nás říci, co cítíme, ale neumíme či nemáme odvahu vyslovit. Vcházíme do jeho očí, do jeho srdce a života, abychom se odtud vrátili stejní, a přece jiní. Abychom se stali básní, povídkou, příběhem.

Za rok si koupíš knihu jeho básní nebo povídek a najdeš se v ní, neboť ona je svědectvím i o tobě. Budeš držet

v rukou mapu svého života, obraz svého údělu a snad v ní najdeš i odpovědi na některé otázky. A když ne, třeba jen odvahu začít se ptát. I to je dost.

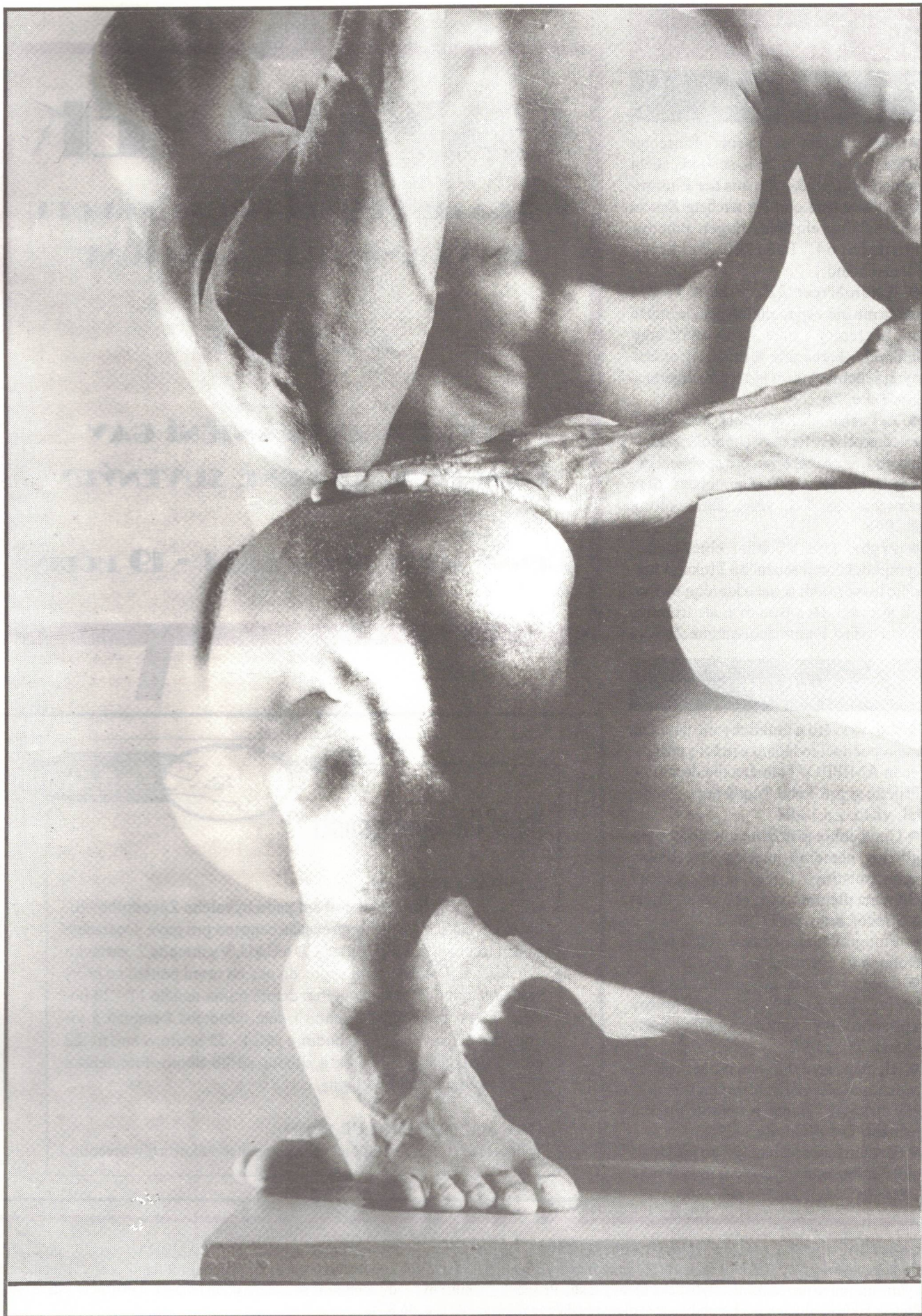
Nevelký muž, celý v černém, zas přijde se svým psem do parku a zastaví se se skupinou mládenců, kteří sem přišli prodat své mládí. Pozdraví se s ním jako staří známí a jeden z nich řekne: ”Dnes tu chcípnul pes, jsem tady od rána a ještě nemám ani na kafe!”

Ten nejšťastnější z party se pochlubí hromádkou bankovek. Muž se psem se usměje: ”Snaživá, snaživá, to jsi musela začít za vodou a nejpozději ve tři ráno!” Rozloučí se a půjde dál, protože i den tady v parku má své propasti a vrcholy a on musí být tam i tam.

Večer i jeho tělo možná rozsvítí tmou bílou barvou kůže a něčí rty se té horké slupky dotknou. Možná najde někoho na chvíli, možná na noc, možná na celý život. Je přece stejný jako my, jen jeho oči jsou jiné. Dívá se i za nás, aby za nás mluvil slovy svých veršů a povídek. Obnaží se, přizná se ke svým láskám a nenávistem, abychom i my měli odvahu se obnažit a přiznat.

Jiří Janíček

inzerce

seznámení

● **SRN:** Wo ist mein Prinz? Einsamer schwäbischer Frosh 29 J., schlank, sucht seinen Prinzen, der ihn aus der Einsamkeit wachküss und für nächste Zeit in sein Schloss einzieht. Jürgen Pinnow, Postfach 64, D-87740 Buxheim, Deutschland.

● **Litoměřice:** 32letý kluk 184/74 hledá mužně vypadajícího přítele, může být bi, ženatý i rozv., který uvítá spolehlivého kamaráda a možnost občasných setkání. Auto a byt mám, dojezu si pro Tebe. Zn.7/94

● **Lovosice:** 31letý štíhlý kluk hledá z nedostatku příležitosti kámoše, podnikavého, nezženštilého, pro společné výlety, milování a pěkné přátelství. Stav nerozhoduje. Tel. vítán, foto vrátím. Zn.8/94

● **Praha:** Dva VŠ štíhlí kluci hledají sympatického a mužného kluka, o kterého by se mohli starat a kterého by mohli mít rádi. Dva jsou dva, ale tři může být už rodina. Foto vítáno, vrátíme. Zn.9/94

různé

● Kdo vysvětlí a prakticky mě naučí na mém počítači ovládnání a práci s programem AMIPRO? Odměna dle domluvy. Přijedu si pro Tebe. Napiš něco o sobě, tel. vítán. Zn.10/94

● Umiš dobře překládat gay texty z angličtiny, němčiny, italštiny, španělštiny nebo polštiny? Chceš si přivydělat? Odměna dle domluvy. Tel. vítán. Praha a Středoč. kraj. Zn.11/94

● Fotograf hledá mužné fotomodely. Dohoda ve všem možná. Zn.12/94

● Chceš si občas přivydělat? Jsi spolehlivý, společenský, svědomitý, mužný a přizpůsobivý? Stav nerozhoduje. Foto vítáno. Zn. 13/94

● Hledáme spolehlivého muže, který si je ochoten přivydělat přímým prodejem gay tiskovin. Rabat z obratu. Osobní jednání. Tel. vítán. Zn.14/94

● Hledám automechanika pro pravidelnou údržbu auta a drobné opravy. Praha a Středoč. kraj. Zn.15/94

GAYSTÁNEK

V PRAZE PODOLÍ PROTI VCHODU
DO PLAVECKÉHO STADIÓNU

N A B Í Z Í

ČESKÉ A ZAHRANIČNÍ GAY
ČASOPISY, DROBNÉ SUVENÝRY

DENNĚ MIMO PONDĚLÍ 14 - 19 HODIN

Kam do společnosti ?

SOKRATES Plus - Most

Od 11. 2. 1994 funguje v druhém patře bývalého Závodního klubu železničářů v Mostě severočeské centrum pro gaye. Dostanete se tam tramvají č. 2 od nádraží ČD a ČAD. Vystoupíte 2. zastávku a na ulici A. Dvořáka vám padne do oka na první pohled ne příliš vzhledná budova. Bar je otevřen denně mimo neděle 11 - 20 hodin, v pátek a sobotu dle zájmu i déle, prodejna časopisů a vidopůjčovna po - čt 14 - 18 hodin, v pá 14 - 22 hodin, v so 16 - 22 hodin, diskotéka je v pátek a sobotu od 20 hodin. Poradenské služby slouží dle přání klienta.

GAY JIM NIGHT CLUB Liberec.

Výletní 162, Liberec-Radčice. Vinárna s diskotékou a ubytováním.

LAMBDA - vydává redakční kolektiv. Adresa redakce, příjem předplatného, inzerátů a příspěvků: LAMBDA, box 13, pošta 10, Černokostelecká 20, 100 00 Praha 10. Za pravdivost a původnost příspěvků odpovídá autor. Příspěvky nejsou honorovány. Redakce si vyhrazuje právo na redakční a stylistické úpravy textu. Příspěvky nemusí být vždy souhlasné se stanoviskem redakce. Distribuce vlastní sítí. Přetisk jakýchkoliv textů z Lambdy bez svolení redakce je zakázán. Reg. č. 46 824.